

**CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ
PENTRU STUDII UNIVERSITARE**

Redacția:	09
Data:	08.09.2021
Pag. 1/14	

FACULTATEA DE STOMATOLOGIE
PROGRAMUL DE STUDII 0911.1 STOMATOLOGIE
CATEDRA DE ANATOMIE ȘI ANATOMIE CLINICĂ

APROBATĂ

la ședința Comisiei de asigurare a calității și
evaluării curriculare, Facultatea de stomatologie
Proces verbal nr. 6 din 28.06.2022
Președinte, dr. șt. med., conf. univ.

Stepco Elena

APROBATĂ

la ședința Consiliului Facultății de stomatologie,
Proces verbal nr. 01 din 02.09.2022

Decanul Facultății de stomatologie,
dr. șt. med., conf. univ.

Solomon Oleg

APROBATĂ

la ședința Catedrei de anatomie și anatomie clinică
Proces verbal nr. 10 din 17.06.2022
Șef catedră, dr. hab. șt. med., prof. univ.

Catereniuc Ilia

CURRICULUM

DISCIPLINA ANATOMIA OMULUI

Studii integrate

Tipul cursului: **Disciplină obligatorie**

Curriculum elaborat de colectivul de autori:

Catereniuc Ilia, dr. hab. șt. med., prof. univ.

Batîr Dumitru, dr. șt. med., conf. univ.

Bendelic Anastasia, dr. șt. med., asist. univ.

Chișinău, 2022

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ PENTRU STUDII UNIVERSITARE

Redacția:	09
Data:	08.09.2021
Pag. 2/14	

I. PRELIMINARII

- **Prezentarea generală a disciplinei: locul și rolul disciplinei în formarea competențelor specifice ale programei de formare profesională / specialității**

Învățământul în domeniul de formare profesională 0911 *Stomatologie* are misiunea de a pregăti specialiști de înaltă calificare, multilateral dezvoltați, capabili să asigure starea de sănătate orală a populației și să prevină maladiile stomatologice în rândul populației.

Pregătirea calitativă a specialistului din domeniul *Stomatologie* se intercalează cu disciplinele fundamentale (*anatomie, histologie, fiziologie etc.*), menite să furnizeze cunoștințe de bază, necesare însușirii disciplinelor de profil.

Anatomia omului, componentă importantă din cadrul educației preclinice, este una din cele mai vechi științe fundamentale ale învățământului medical, care mai poate fi definită și ca știința despre substratul morfologic al vieții și sănătății.

Având ca obiect de cercetare organismul omului viu, *Anatomia* reprezintă o componentă importantă a educației preclinice, care vine în ajutorul studentului cu informații privind structura corpului uman în filo- și ontogeneză, variabilitatea anatomică a structurilor sale, anomaliile de dezvoltare, particularitățile de vârstă, gen și cele individuale.

Cursul de *anatomia omului* studiază structura corpului uman și a părților sale componente la nivel macro- și mezosopic, precum și modificările lor condiționate de interacțiunea și interdependența cu celelalte sisteme biologice.

Informațiile respective sunt utile pentru studierea cursurilor ulterioare de biomedicină și au menirea nu doar de a forma un set de cunoștințe de bază despre morfologia corpului uman, dar și de a facilita crearea unor noțiuni veritabile privind organismul ca un tot unitar, în care structura este influențată de funcție și invers, în strânsă legătură cu mediul ambiant.

- **Misiunea curriculumului (scopul) în formarea profesională**

Constă în inocularea studenților cunoștințe privind structura corpului uman, particularitățile morfofuncționale ale organelor și sistemelor lui de organe în diferite perioade ale dezvoltării postnatale și utilizarea acestora pentru însușirea disciplinelor fundamentale, clinice și de profil, orientate spre prevenirea diverselor maladii, diagnosticul și tratamentul lor corect.

Unul din obiectivele principale ale cursului este studierea anatomiei omului viu și rolul ei educativ în pregătirea profesională.

- **Limbile de predare a disciplinei:** română, rusă, engleză.
- **Beneficiari:** studenții anului I, Facultatea de stomatologie, specialitatea *STOMATOLOG*.

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ PENTRU STUDII UNIVERSITARE

Redacția:	09
Data:	08.09.2021
Pag. 3/14	

II. ADMINISTRAREA DISCIPLINEI

Codul disciplinei	F.01.O.001		
Denumirea disciplinei	Anatomia omului		
Responsabil de disciplină	dr. hab. șt. med., prof. univ. Ilia Catereniuc		
Anul	I	Semestrul	I
Numărul de ore total – 180			
Curs	30	Lucrări practice	30
Seminare	30	Lucrul individual	90
Forma de evaluare	E	Numărul de credite	6

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ PENTRU STUDII UNIVERSITARE

Redacția:	09
Data:	08.09.2021
Pag. 4/14	

III. OBIECTIVELE DE FORMARE IN CADRUL DISCIPLINEI

La finele studierii disciplinei studentul trebuie să fie capabil:

✓ la nivel de cunoaștere și înțelegere să:

- realizeze formarea unor idei clare și exacte privind anatomia omului, evoluția și ramurile ei, locul și rolul ei în cadrul disciplinelor medicale fundamentale, clinice și de profil;
- cunoască metodele tradiționale și moderne de explorare morfologică, inclusiv anatomia pe viu;
- dobândească abilități necesare practicii unui specialist stomatolog, orientate spre cunoașterea și înțelegerea structurii corpului uman și a mecanismelor fiziologice și patologice de funcționare a aparatelor și sistemelor de organe;
- dețină și să reproducă informații despre organismul uman ca un tot unitar și elementele lui constitutive (*țesuturi, organe, sisteme de organe, aparate*);
- conștientizeze și să reproducă noțiunile generale despre normă, variante ale normei, anomalii și importanța lor aplicativă;
- posede și să reproducă informații despre proporțiile corpului, tipurile constituționale, particularitățile individuale, de vârstă și de gen a formațiunilor anatomice și importanța lor aplicativă în domeniul stomatologiei;
- reproducă informațiile despre particularitățile structurale generale ale sistemelor de organe, structura organelor la nivel macro- și mezososcopic, funcția și aspectul lor pe viu (*somatoscopic, în imagine radiologică, sonografică, RMN, endoscopică etc.*), în special cu referință la formațiunile cervico-oro-faciale;
- se familiarizeze cu Terminologia Anatomică Internațională elaborată de FICAT (*Federative International Committee on Anatomical Terminology, 1998*) și terminologia anatomo-clinică utilizată în stomatologie.

✓ la nivel de aplicare să:

- aplice cunoștințele teoretice în practica activității profesionale;
- identifice formațiunile anatomice și să plaseze piesele anatomice în poziția lor anatomică;
- demonstreze aspectele structurale ale regiunilor de corp, preparatelor anatomice, mulajelor etc.;
- demonstreze localizarea și proiecția pe suprafața corpului a formațiunilor anatomice principale (*viscere, vase sangvine, nervi*);
- cunoască și să stabilească tipurile constituționale ale corpului uman;
- stabilească și să palpeze pe viu reperele (*formațiunile proeminente*) osoase, musculare, articulare, vasculare și nervoase ale diferitor regiuni de corp;
- posede abilități elementare de disecție și confecționare a preparatelor anatomice pentru studii.

✓ la nivel de integrare să:

- evalueze și să aprecieze importanța cunoștințelor în domeniul anatomiei omului pentru însușirea disciplinelor medicale fundamentale, clinice și de profil stomatologic;
- utilizeze tehnologiile informaționale pentru a obține, evalua, stoca, produce, prezenta și schimba informații cu colegii în cadrul lucrului individual și în grup;
- fie capabil de a învăța să învețe, ceea ce va contribui la managementul traseului profesional;
- conștientizeze aplicabilitatea cunoștințelor anatomice pentru activitatea în calitate de specialist în domeniul stomatologiei.

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ PENTRU STUDII UNIVERSITARE

Redacția:	09
Data:	08.09.2021
Pag. 5/14	

IV. CONDIȚIONĂRI ȘI EXIGENȚE PREALABILE

Cunoștințe fundamentale din anatomia omului.

Anatomia ca știință fundamentală a învățământului medical, studiază organismul uman în dezvoltarea sa ontogenetică, în strânsă legătură cu modificările mediului ambiant și activitatea cotidiană a fiecărui individ.

Pentru însușirea cu succes a disciplinei sunt necesare cunoștințe temeinice din domeniul biologiei și anatomiei, obținute în cadrul studiilor preuniversitare, precum și cunoașterea principiilor de formare a termenilor medicali, bazate pe cunoștințe elementare a limbii latine.

Disciplina *anatomia omului* este orientată spre formarea unui nivel inițial de cunoștințe, necesare pentru studierea ulterioară a fiziologiei, fiziopatologiei, morfopatologiei, farmacologiei, farmacologiei clinice etc., cu care se integrează pe verticală.

Prin folosirea metodelor ce vin în sprijinul fiecărui medic (*palparea, percuția, investigațiile radiologice, endoscopice, tomografia computerizată, ecografia ultrasonică etc.*) anatomia devine o știință a formei vii, ce posedă un vocabular considerabil de peste 5000 de termeni pe care se sprijină toate celelalte științe din învățământul medical superior.

Medicina contemporană nu cere de la anatomie doar cunoașterea structurii și formei omului abstract, ci date concrete despre structura fiecărui individ în parte – *variabilitatea anatomică individuală*.

Deci, anatomia este știința formelor vii, a transformărilor și reorganizărilor corpului omenesc, ea include o sistematizare și integrare a cunoștințelor despre conexiunea și influența reciprocă a sistemelor somatice și viscerale, influența diferitor factori ai mediului extern asupra aparatului locomotor, a activității viscerelor și sistemului nervos.

Pentru însușirea bună a disciplinei studentul anului I are nevoie de următoarele abilități:

- cunoașterea limbii de predare;
- competențe confirmate în științele studiate la nivelul liceal (*biologie, chimie, fizică*);
- cunoașterea principiilor de formare a termenilor medicali, bazate pe cunoștințe elementare a limbii latine;
- competențe digitale (*utilizarea internetului, procesarea documentelor, tabelelor electronice și prezentărilor, utilizarea programelor de grafică etc.*);
- abilitatea de comunicare și lucru în echipă;
- calități – toleranță, compasiune, creativitate, inițiativă, autonomie.

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ PENTRU STUDII UNIVERSITARE

Redacția: 09
Data: 08.09.2021
Pag. 6/14

V. TEMATICA ȘI REPARTIZAREA ORIENTATIVĂ A ORELOR

Nr. d/o	TEMA	Numărul de ore		
		Curs	Lucrări practice/ seminare	Lucru individual
1.	<i>Anatomia ca disciplină fundamentală. Introducere în studiul anatomiei omului. Elementele de orientare ale corpului uman. Metodele de explorare anatomică pe viu.</i>	2	2	2
2.	<i>Osteologie generală. Scheletul trunchiului. Oasele membrelor superior și inferior, explorare pe viu.</i>	3	3	4
3.	<i>Artrosindesmologie – generalități, biomecanică. Legăturile oaselor trunchiului. Coloana vertebrală și toracele în ansamblu. Articulațiile membrului superior. Articulațiile membrului inferior. Bazinul și piciorul în ansamblu. Explorare pe viu.</i>	2	4	3
4.	<i>Miologie generală. Mușchii, fasciile și topografia trunchiului. Mușchii, fasciile și topografia membrului superior. Mușchii, fasciile și topografia membrului inferior, explorare pe viu. Anatomia funcțională a mușchilor trunchiului și ai membrelor</i>	3	4	6
5.	TOTALIZARE. EVALUAREA CUNOȘTINȚELOR PRIN TESTARE		2	
6.	<i>Splanhnologie generală. Anatomia funcțională a sistemului digestiv. Esofagul și stomacul, intestinul subțire și gros, segmente, explorare pe viu. Ficatul și pancreasul, splina. Peritoneul, explorare pe viu.</i>	2	6	10
7.	<i>Anatomia funcțională a sistemului respirator. Traheea, bronhiile, plămânii. Pleura și mediastinul, cordul. Explorare pe viu.</i>	2	4	6
8.	<i>Anatomia funcțională a sistemului urinar. Organele sistemului urinar. Explorare pe viu.</i>	2	2	6
9.	<i>Anatomia funcțională a organelor genitale. Organele genitale feminine. Organele genitale masculine. Perineul. Explorare pe viu.</i>	2	4	6
10.	<i>Anatomia funcțională a glandelor endocrine Glandele endocrine – clasificare, structură, funcții. Explorare pe viu.</i>	2	2	6
11.	<i>Anatomia funcțională a sistemului limfoid.</i>	2	2	5
12.	TOTALIZARE. EVALUAREA CUNOȘTINȚELOR PRIN TESTARE		2	
13.	<i>Noțiuni generale despre sistemul nervos central. Formația reticulară și sistemul limbic Anatomia funcțională a meningelui rahidian și cranian. Lichidul cefalorahidian Măduva spinării – structura internă, substanța cenușie, albă, formarea nervilor spinali, arcul reflex. Meningele rahidian. Encefalul – generalități. Rombencefalul, mezencefalul. Fosa romboidă. Ventriculul IV. Diencefalul, ventriculul III. Nucleii bazali, ventriculii laterali. Emisferele cerebrale, relief, centrii funcționali. Substanța albă a emisferelor. Căile de conducere (căile piramidale, a sensibilității tactile și doloare). Meningele cranian.</i>	3	7	10
14.	<i>Anatomia funcțională a sistemului nervos autonom (vegetativ) Particularitățile inervației și vascularizației viscerelor și formațiunilor somatice Sistemul nervos autonom (vegetativ) – noțiuni generale, deosebiri de cel somatic, arcul reflex vegetativ. Partea simpatică, parasimpatică și metasimpatică a sistemului nervos autonom (vegetativ), formațiuni centrale și periferice. Plexurile vegetative..</i>	3	4	7
15.	<i>Anatomia funcțională a sistemului cardiovascular Inima și pericardul. Vasele sangvine și nervii cordului. Vasele membrelor superior și inferior. Vasele pereților și organelor cavităților trunchiului (toracică, abdominală, pelviană). Sistemele venelor cave și vena portă hepatică.</i>	2	4	7
16.	<i>Nervii spinali toracici. Plexul brahial. Plexul lombar. Plexul sacral.</i>		4	8
17.	<i>Particularitățile de vascularizație și inervație a organelor parenchimatose și cavitare.</i>		2	4
18.	TOTALIZARE. EVALUAREA CUNOȘTINȚELOR PRIN TESTARE		2	
Total		30	60	90
TOTAL		180		

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ PENTRU STUDII UNIVERSITARE

Redacția: 09
Data: 08.09.2021
Pag. 7/14

VI. OBIECTIVE DE REFERINȚĂ ȘI UNITĂȚI DE CONȚINUT

Obiective	Unități de conținut
Capitolul 1. APARATUL LOCOMOTOR	
• să definească conceptele fundamentale ale anatomiei. • să cunoască: ✓ metodele de cercetare în anatomie și terminologia anatomică; ✓ clasificarea, structura și particularitățile anatomice ale oaselor, articulațiilor și mușchilor; ✓ axele în jurul cărora se efectuează mișcări și mișcările produse în articulații la contracția mușchilor; ✓ reperele anatomice osoase, articulare și musculare. • să demonstreze: ✓ abilități de analiză și sistematizare a cunoștințelor; ✓ reperele osoase, articulare și musculare pe material cadaveric, radiograme și pe viu; • să aplice criteriile de diferențiere a formațiunilor anatomice pe piesele anatomice, la cadavru, pe radiograme și pe viu prin: ✓ identificarea liniilor de orientare ale corpului uman; ✓ identificarea particularităților individuale și regionale; ✓ prin palparea reperelor osoase, articulare, musculare; • să integreze cunoștințele acumulate și să le aplice în practică.	1. <i>Terminologia anatomică</i> 2. <i>Elementele de orientare ale corpului uman.</i> 3. <i>Osteologie generală.</i> Caracteristica regională a oaselor scheletului uman: scheletul trunchiului, scheletul membrelor. 4. <i>Artrologie generală.</i> Articulațiile trunchiului și membrelor. 5. <i>Miologie generală</i> Mușchii și topografia regiunilor corpului: mușchii trunchiului: spatelui, toracelui și abdomenului; mușchii membrelor și ai centurilor.
Capitolul 2. ORGANELE INTERNE (sistemele digestiv, respirator, urinar și genitale).	
• să definească: ✓ noțiunile de organ, sistem și aparat de organe; ✓ noțiunile de organ tubular și organ parenchimos. ✓ noțiunea de sistem digestiv; ✓ noțiunea de sistem respirator; ✓ noțiunea de sistem urinar; ✓ noțiunea de sistem genital. • să cunoască: ✓ terminologia anatomică și principiile de clasificare, structură și topografie a organelor interne; ✓ particularitățile individuale și regionale ale organelor sistemelor digestiv, respirator, urinar și genitale. • să demonstreze: ✓ formațiunile anatomice la temă pe material cadaveric, mulaje, radiograme și pe viu; ✓ abilități în identificarea reperelor topografice necesare pentru determinarea limitelor și proiecției organelor interne; • să aplice criteriile de diferențiere a formațiunilor anatomice pe piesele anatomice, la cadavru, pe radiograme și pe viu. • să integreze cunoștințele anatomice cu disciplinele clinice prin: ✓ formularea concluziilor pe marginea materiei studiate; ✓ dezvoltarea opiniilor proprii referitor la particularitățile anatomice individuale, de vârstă și de gen ale organelor studiate.	1. <i>Generalități</i> privind clasificarea, structura și topografia organelor interne. 2. <i>Sistemul digestiv – generalități:</i> esofagul, stomacul; intestinul (subțire și gros); ficatul și pancreasul. Regiunile abdomenului, cavitățile abdominală și peritoneală. Peritoneul și spațiile extraperitoneale. 3. <i>Stemul respirator – generalități:</i> traheea, bronhiile principale, plămânii și pleura. Glandele tiroidă, paratiroide și timusul. Mediastinul. 4. <i>Organele urinare:</i> rinichii, ureterele, vezica urinară. Glandele suprarenale și paraganglionii. 5. <i>Organele genitale masculine.</i> 6. <i>Organele genitale feminine</i> și uretra feminină. 7. <i>Perineul.</i>
Capitolul 3. SISTEMUL NERVOS SOMATIC (central și periferic). ORGANELE DE SIMȚ.	
✓ să definească: ✓ noțiunile referitoare la sistemul nervos central (SNC); ✓ derivatele veziculelor cerebrale primare și secundare; ✓ noțiunile de variante și anomalii ale SNC; ✓ noțiunile de nerv spinal, plex somatic; ✓ noțiunea de nerv cranian și de sistem senzorial;	1. Măduva spinării. 2. Meningele rahidian. 3. Trunchiul cerebral. Ventriculul IV. 4. Diencefalul. Ventriculul III. 5. Emisferele cerebrale. Localizarea funcțiilor în cortexul cerebral.

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ PENTRU STUDII UNIVERSITARE

Redacția: 09
Data: 08.09.2021
Pag. 8/14

Obiective	Unități de conținut
✓ noțiunea de cale conductoare; • să cunoască: ✓ terminologia anatomică și principiile de clasificare, structură și topografie a componentelor SNC, a nervilor spinali și cranieni; ✓ particularitățile de formare a plexurilor somatice. ✓ să demonstreze: ✓ formațiunile anatomice ce țin de SNC și periferic pe piesele anatomice, mulaje, radiograme; ✓ abilități în identificarea reperelor topografice necesare pentru determinarea proiecției nervilor. • să aplice criteriile de diferențiere a formațiunilor anatomice pe piesele anatomice, la cadavru, cu transferul de cunoștințe pe viu. • să demonstreze: ✓ formațiunile anatomice pe material cadaveric, mulaje și pe viu. • să integreze cunoștințele anatomice cu disciplinele clinice prin: ✓ formularea concluziilor pe marginea materiei studiate; ✓ dezvoltarea opiniilor proprii privind particularitățile individuale, de vârstă și de gen ale componentelor SNC și periferic.	Sistemul limbic. 6. Substanța albă a emisferelor. Nucleii bazali. Ventriculele laterale. 7. Meningele cerebral și lichidul cerebrospinal. 8. Căile conductoare ale sistemului nervos central. 9. Nervii spinali, ramurile lor. 10. Plexul cervical. 11. Plexul brahial. 12. Nervii spinali toracici. 13. Plexul lombar. 14. Plexul sacral. 15. Nervii cranieni – origine reală și aparentă, tipuri de fibre, zone de distribuție. 16. Sistem senzorial.
Capitolul 4. SISTEMUL NERVOS AUTONOM (VEGETATIV).	
• să definească: ✓ sistemul nervos autonom (vegetativ, SNA) și componentele acestuia. • să cunoască: ✓ terminologia anatomică și principiile de clasificare, structură și topografie a componentelor SNA. • să demonstreze: ✓ formațiunile anatomice (componentele) SNA pe material cadaveric, mulaje, radiograme cu transferul cunoștințelor pe viu; • să aplice criteriile de diferențiere a formațiunilor anatomice pe piesele anatomice, cadavru. • să integreze cunoștințele anatomice cu disciplinele clinice prin: ✓ formularea concluziilor pe marginea materiei studiate; ✓ dezvoltarea opiniilor proprii referitor la particularitățile anatomice individuale, de vârstă și de gen ale SNA.	<i>SNA – componente centrale și periferice</i> <i>Sistemul nervos autonom simpatîc:</i> ✓ Trunchiul simpatîc. <i>SNA parasimpatîc</i> ✓ Plexurile vegetative, componente ramuri principale. <i>Sistemul nervos autonom (vegetativ) metasimpatîc.</i>
Capitolul 5. SISTEMELE CARDIOVASCULAR ȘI LIMFOID	
• să definească: ✓ sistemul cardiovascular; ✓ circulația corporală și pulmonară; ✓ noțiunile de anastomoze arteriale; ✓ noțiunile de anastomoze cavo-cave și porto-cave. • să cunoască: ✓ principiile de clasificare a vaselor sangvine; ✓ particularitățile de vascularizație ale organelor interne. • să demonstreze: ✓ formațiunile anatomice pe material cadaveric, mulaje și pe viu; ✓ abilități în determinarea proiecției vaselor sangvine. • să aplice criteriile de diferențiere a formațiunilor anatomice pe piesele anatomice, cadavru și pe radiograme. • să integreze cunoștințele anatomice cu disciplinele clinice prin: ✓ formularea concluziilor pe marginea materiei studiate; ✓ dezvoltarea opiniilor proprii referitor la materia studiată.	1. <i>Cordul și pericardul.</i> 2. <i>Ganglionii limfatici regionali.</i> 3. <i>Vascularizația și drenarea limfatică a organelor și pereților cavității abdominale.</i> 4. <i>Vasele sangvine și limfaticele ale membrului superior.</i> 5. <i>Vascularizația și drenarea limfatică a articulațiilor și mușchilor membrului inferior.</i>

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ PENTRU STUDII UNIVERSITARE

Redacția:	09
Data:	08.09.2021
Pag. 9/14	

VII. COMPETENȚE PROFESIONALE [SPECIFICE (CS) ȘI TRANSVERSALE (CT)] ȘI FINALITĂȚI DE STUDIU

✓ COMPETENȚE PROFESIONALE (specifice) (CS):

- CP1. Cunoașterea, înțelegerea și utilizarea limbajului anatomic;
- CP2. Cunoașterea particularităților de structură, dezvoltare și funcționare a organismului uman;
- CP3. Cunoașterea organizării aparatului locomotor, sistemelor de organe, celor vascular și nervos;
- CP4. Cunoașterea și identificarea formațiunilor anatomice pe preparate, mulaje și pe viu și abilitatea de a descrie și determina proiecția organelor interne raportate la reperele osoase și musculare;
- CP5. Aplicarea cunoștințelor acumulate la anatomia omului în practica medicală;
- CP6. Efectuarea diverselor manopere și procedee pentru realizarea activităților profesionale specifice specialității pe baza cunoștințelor anatomice și altor discipline fundamentale.

✓ COMPETENȚELE TRANSVERSALE (CT):

- CT1. Încadrarea în proiecte interdisciplinare, activități extracurriculare;
- CT2. Realizarea activităților și exercitarea rolurilor specifice studierii disciplinei în echipă; Promovarea spiritului de inițiativă, dialogului, cooperării, atitudinii pozitive și respectului față de colegi, a empatiei, altruismului și îmbunătățirea continuă a propriei activități;
- CT3. Dezvoltarea diferitor tehnici de a învăța.

✓ FINALITĂȚILE DISCIPLINEI

La finalizarea studierii unității de curs studentul va fi capabil:

- să posede cunoștințe despre structura, topografia și particularitățile anatomice ale organelor și sistemelor de organe;
- să înțeleagă principiile de aplicare și transfer a cunoștințelor în practica medicală;
- să aplice pe viu cunoștințele teoretice cu privire la determinarea limitelor și proiecției organelor față de reperele anatomice;
- să evalueze locul și rolul anatomiei omului în pregătirea preclinică a studentului-medic;
- să fie capabil să implementeze cunoștințele acumulate în activitatea de cercetător;
- să posede competențe de analiză și sinteză a cunoștințelor și informației științifice obținute și să fie capabil de a utiliza tehnologiile informaționale și de comunicare.

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ PENTRU STUDII UNIVERSITARE

Redacția:	09
Data:	08.09.2021
Pag. 10/14	

VIII. LUCRUL INDIVIDUAL AL STUDENTULUI

Sugestii pentru activitate individuală

Audierea pasivă a cursurilor este una **din cele mai puțin eficiente** metode de însușire, chiar și în cazul structurării și ilustrării foarte moderne ale acestora. Din aceste considerente pentru a însuși ceva este nevoie de cât mai multe modalități de procesare a materialului studiat.

Realizarea practică a unui lucru este mult mai eficientă, decât citirea despre cum trebuie să-l efectuezi, dar și mai eficient este să înveți pe altcineva să facă acest lucru.

Doritorii de a avea succes la însușirea disciplinei *Anatomia omului* urmează să lucreze insistent și activ cu materialul demonstrativ.

Privitor la metodologia de însușire catedra propune studenților câteva sfaturi demne de urmat:

1. Inițial este necesar să faceți cunoștință cu tema și subiectele la care trebuie să dați răspuns.
2. Citiți atent materialul din manual, faceți notițe. Încercați să formulați singuri momentele cheie.

Aplicați cunoștințele obținute pentru demonstrarea pe preparatele anatomice.

3. Veniți la cursuri și lucrările practice nu doar pentru a face prezența! Procedând astfel, puțin probabil că veți face față cerințelor. La prelegeri conspectați atent, treceți informația prin sine, mereu întrebându-vă dacă înțelegeți despre ce este vorba, dacă corespunde materialul predat cu cel studiat de D-stră anterior, apreciindu-vă nivelul de cunoaștere. Folosiți materialele cursurilor!

4. Țineți minte! profesorii sunt bucuroși când studenții pun întrebări la temă. Implicați-vă în conversații, puneți întrebări profesorului, colegilor, sie însuși. Aceasta înseamnă că încercați să înțelegeți și să conștientizați materialul predat.

5. Pentru un studiu mai productiv organizați-vă în grupuri a câte 2-3 studenți pentru a vă întâlni regulat la discuții asupra materialului de la cursuri, lucrările practice, pentru pregătirea de totalizări și examene. De regulă, în grupuri mici de lucru se obține o înțelegere mult mai amplă, mai clară și stabilă decât lucrând individual. În plus, abilitatea de a explica colegilor materialul însușit vă dezvoltă memoria și vorbirea, lucruri folositoare pentru viitor.

6. Disciplina Anatomia omului înaintază în fața Dumneavoastră cerințe înalte.

Este necesar de menționat că ea conține circa 5000 de termeni, majoritatea noi, care necesită a fi memorizați. Aceste cerințe implică o utilizare rațională a timpului, prin urmare veți fi nevoiți să gestionați rațional timpul și să găsiți balanța utilă dintre efortul depus pentru obținerea cunoștințelor și alte responsabilități față de viața socială și cea personală.

Cunoașterea aprofundată a disciplinei necesită ca fiecare oră de lucru în contact direct cu profesorul să fie suplimentată cu cel puțin 1-2 ore de studiu individual al studentului.

Astfel fiind spus, pentru însușirea suficientă a disciplinei Anatomia omului urmează să lucrați individual circa 8-10 ore săptămânal.

În acest scop folosiți *Sala de demonstrare și studiere a pieselor anatomice* amenajată la Catedra de anatomie și anatomie clinică.

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ PENTRU STUDII UNIVERSITARE

Redacția: 09
Data: 08.09.2021
Pag. 11/14

Nr.	Produsul preconizat	Strategii de realizare	Criterii de evaluare	Termen de realizare
1.	Lucrul cu cartea si TIC	Lucrul sistematic în bibliotecă și mediatecă. Explorarea surselor electronice actuale referitor la tema pusă în discuție	1. Gândirea logică, flexibilitatea. 2. Calitatea sistematizării materialului informațional obținut prin activitate proprie.	Pe parcursul semestrului
2.	Referat	Analiza surselor relevante la tema referatului. Analiza, sistematizarea și sinteza informației la tema propusă. Alcătuirea referatului în conformitate cu cerințele în vigoare și prezentarea lui la catedra.	1. Calitatea sistematizării și analizei materialului informațional obținut prin activitate proprie. 2. Concordanța informației cu tema propusă.	Pe parcursul semestrului
3.	Lucrul cu piesele anatomice și materialul cadaveric în sala de demonstrare și studiere a pieselor anatomice (peste program).	Studentul va beneficia de un program de autoinstruire în sala de demonstrare și studiere a pieselor anatomice după ore. La necesitate poate apela la consultația profesorului de serviciu. Sunt create condiții de interacțiune atât cu colegii de grupă, cât și cu alți studenți de la toate facultățile. Studentul are posibilitatea să lucreze cu piesele anatomice de unul singur sau în echipă.	1. Volumul de muncă. 2. Abilitatea de demonstrare a formațiunilor anatomice pe preparate. 3. Formularea concluziilor cu privire la importanța aplicativă a formațiunilor anatomice.	Pe parcursul semestrului

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ PENTRU STUDII UNIVERSITARE

Redacția:	09
Data:	08.09.2021
Pag.	12/14

IX. SUGESTII METODOLOGICE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE

Metode de predare și învățare utilizate

• **Metode de predare utilizate**

1. Disciplina *Anatomia Omului* se predă după metodologia clasică: cu ore de curs și lucrări practice.
2. Cursul teoretic este predat în cadrul prelegerilor, ținut de către titularii de curs. Se practică prelegerea interactivă.
3. De asemenea sunt utilizate așa metode ca:
 - ✓ expunerea;
 - ✓ demonstrația;
 - ✓ conversația euristică și dezbateră;
 - ✓ lucrul în grup;
 - ✓ studiul individual;
 - ✓ lucrul cu manualul, textul științific și atlasul de anatomie;
 - ✓ rezolvarea problemelor de situație;
 - ✓ ascultarea interactivă.

• **Strategii/tehnologii didactice aplicate (specifice disciplinei)**

La lucrările practice, împreună cu profesorul de grupă, studenții studiază piesele anatomice confecționate în prealabil, utilizează planșe, mulaje, tabele, selectează de sine stătător piese anatomice la temă, care ulterior sunt demonstrate colegilor.

• **Metode de evaluare (inclusiv cu indicarea modalității de calcul a notei finale)**

Curentă: verificarea cunoștințelor frontală sau/și individuală prin:

- ✓ lucrări de control;
- ✓ demonstrarea pe piesele anatomice a formațiunilor incluse în programa analitică a disciplinei;
- ✓ rezolvarea testelor docimologice în SIMU;
- ✓ reprezentarea grafică a schemelor la anumite subiecte;
- ✓ rezolvarea problemelor de situație.

Finală: examen

La disciplina *Anatomia omului* pe parcursul **semestrului** de studiu sunt organizate **3 totalizări (evaluare formativă)** și **evaluarea deprinderilor practice** după cum urmează:

Totalizarea nr. 1 – Aparatul locomotor (*evaluare oral/deprinderi practice + testare*).

Totalizarea nr. 2 – Splanhnologie și sistemul endocrin (*evaluare oral/deprinderi practice + testare*).

Totalizarea nr. 3 – Sistemul nervos central. Nervii spinali. Sistemul nervos autonom (vegetativ). Sistemele cardiovascular, limfatic și imunitar (*evaluare oral/deprinderi practice*).

Evaluarea deprinderilor practice.

Fiecare probă se notează separat cu note de la 0 până la 10.

Media pe semestru se formează din suma punctelor acumulate la totalizările semestriale divizată la 7 (câte 2 note la totalizări și 1 notă la evaluarea deprinderilor practice).

Proba de totalizare include evaluarea cunoștințelor acumulate la lucrările practice și cursul teoretic pe un anumit capitol de studii și include demonstrarea și adnotarea preparatelor anatomice, inclusiv evaluarea deprinderilor practice.

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ PENTRU STUDII UNIVERSITARE

Redacția: 09
Data: 08.09.2021
Pag. 13/14

La examenul de promovare la disciplina *Anatomia omului* (semestrial) sunt admiși doar studenții care au obținut nota semestrială 5,0 și mai mult și au recuperat toate absențele la lucrările practice.

Proba practică reprezintă controlul deprinderilor practice și constă în demonstrarea de către respondenți a formațiunilor anatomice studiate în cadrul lucrărilor practice.

Controlul deprinderilor se efectuează cu bilete ce conțin 10 subiecte.

Demonstrarea sau descrierea de către respondenți a pieselor anatomice începe imediat după ce acesta a tras biletul, fără a i se acorda timp pentru pregătire.

Pentru reflectarea răspunsurilor la întrebările de control examinatorul primește o fișă specială în care se fixează numărul de puncte obținut la fiecare răspuns precum și numărul total de puncte.

Examenul la disciplina *Anatomia omului* este constituit din evaluare prin testare în SIMU.

Nota generală se definitivează reieșind din 2 componente: **nota medie semestrială** cu coeficientul 0,5 și **testarea în SIMU** cu coeficientul 0,5.

Evaluarea cunoștințelor se apreciază cu note de la 10 la 1,0 (cu zecimale).

Modalitatea de rotunjire a notelor la etapele de evaluare

Grila notelor intermediare (media anuală, notele de la etapele examenului)	Sistemul de notare național	Echivalent ECTS
1,00-3,00	2	F
3,01-4,99	4	FX
5,00	5	E
5,01-5,50	5,5	
5,51-6,0	6	
6,01-6,50	6,5	D
6,51-7,00	7	
7,01-7,50	7,5	C
7,51-8,00	8	
8,01-8,50	8,5	B
8,51-8,00	9	
9,01-9,50	9,5	A
9,51-10,0	10	

Nota medie anuală și notele tuturor etapelor de examinare finală (asistate la calculator, testare, răspuns oral) - toate vor fi exprimate în numere conform scalei de notare (conform tabelului), iar nota finală obținută va fi exprimată în număr cu două zecimale, care va fi trecută în carnetul de note.

Neprezentarea la examen fără motive întemeiate se înregistrează ca "absent" și se echivalează cu calificativul 0 (zero). Studentul are dreptul la 2 susțineri repetate ale examenului nepromovat.

CD 8.5.1 CURRICULUM DISCIPLINĂ PENTRU STUDII UNIVERSITARE

Redacția:	09
Data:	08.09.2021
Pag.	14/14

X. BIBLIOGRAFIE RECOMANDATĂ

A. Obligatorie:

1. ȘTEFANEȚ M. *Anatomia omului*, vol. I, Chișinău: CE-P „Medicina”, 2018.
2. ȘTEFANEȚ M. *Anatomia omului*, vol. II, Chișinău: CE-P „Medicina”, 2018.
3. NICULESCU V., ANDRIEȘ V., IFRIM M. et al. *Anatomia capului și gâtului*. Ch.: Tipogr. Centrală, 2007.
4. IFRIM M., ANDRIEȘ V., BRATU D. *Anatomia omului*. Chișinău, 2004.
5. СИНЕЛЬНИКОВ Р. Д., СИНЕЛЬНИКОВ Я. Р. *Атлас анатомии человека*. Том I-IV (oricare ed.).
6. CATERENIUC I. (sub redacția). *Culegere de scheme la anatomia omului / Сборник схем по анатомии человека / Collection of schemes for human anatomy*. Ed. a VI-a (revăzută și completată). Ch.: Tipografia Sirius SRL, 2019.

B. Suplimentară:

1. NETTER FRANK H. *Atlas de anatomie a omului* (ed.: Gh. P. Cuculici, A. W. Gheorghiu). Ed. a 5-a rev. București, 2012.
2. CATERENIUC I.; LUPĂȘCU T.; ȘTEFANEȚ M., ANDRIEȘ V. et al. Vol. I. *Aparatul de susținere și mișcare (culegere de cursuri)*. Ch.: Tipografia Sirius SRL, 2011.
3. CATERENIUC I., LUPĂȘCU T., BATÎR D., BENDELIC A. et al. Vol. II. *Sistemul nervos central. Splanhnologie (culegere de cursuri)*. Ch.: Tipografia Sirius SRL, 2015.
4. CATERENIUC I., LUPĂȘCU T. et al. Vol. III. *Sistemele cardiovascular, limfatic, nervos periferic și organele senzoriale (culegere de cursuri)*. Ch.: Tipografia Sirius SRL, 2015.